

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/41823 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 26 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juli 2004 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 11 augustus 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 juli 2007, verzonden op 27 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E.C. Brugman, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

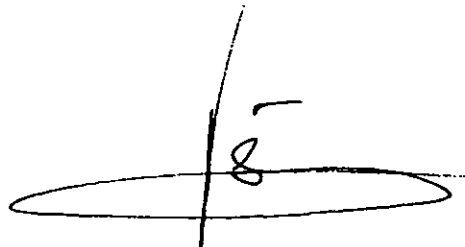
w.g. Brugman
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 december 2007

205.

Verzonden: 3 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal line through it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage

Zitting houdende te Utrecht
Vreemdelingenkamer

Postadres: postbus 13073, 3507 LA Utrecht

[ ] AANTEKENEN
[ ] PER FAX ((030) 271 66 72)

Mevrouw mr. L.M. Straver

Postbus 13017
3507 LA UtrechtBezoekadres
Vrouwe Justitiaplein 1
3511 EX Utrecht
Telefoon (030) 223 3000
Fax Algemeen (030) 223 3648
Fax AC zaken (030) 223 3698
Fax Bewaringszaken
(030) 223 3649
Reboobankrekening 1923.25.906Onderdeel
Contractpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Oms kenmerk
Lhw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerpmevr M. Huffels
030-223363427 juli 2007
procedurenummer 06 / 41823 BEPTDN RE26 SE30
casusnummer
04106SThet beroep / verzoek van
justitie nummer:
V-nummer:Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Gelet op de uitspraak van heden wordt het verzoek om de zaak te heropenen
niet ingewilligd.

Hoogachtend,

griffier

XW003

Rechtbank 's-Gravenhage

Zitting houdende te Utrecht
Vreemdelingenkamer

Postadres: postbus 13023, 3507 LA Utrecht

AANTEKENENDe Staatssecretaris van Justitie, n/d
Procesvertegenwoordiging IND
Postbus 30120
2500 GC 's-Gravenhage

Bezoekadres

Vrouwe Justitieplein 1

3511 EX Utrecht

Telefoon (030) 223 3000

Fax Algemeen (030) 223 3648

Fax AC zaken (030) 223 3698

Fax Bewaringszaken

(030) 223 3649

Reboobankrekening 1923.25.906

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp
CRV-nummer

mevr M. Huffels
030-223363427 juli 2007
procedurenummer 06 / 41825 BEPTDN RE26 SE30
casusnummer
0105.28.2024

de procedure van

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Tegen deze uitspraak staat geen rechtsmiddel open.

Hoogachtend,

griffier

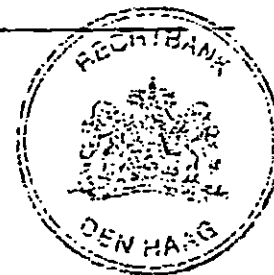

XW009

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 06/41823 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/41825 BEPTDN (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken en
de voorzieningenrechter d.d. 26 juli 2007

inzake

geboren op van Guinese nationaliteit,
eiser/verzoeker,
gemachtigde: mr. L.M. Straver, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder.
gemachtigde: mr. H.A.G. Koppert, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende
Immigratie- en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Op 29 mei 2001 heeft eiser/verzoeker (hierna te noemen: eiser) een aanvraag om een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij beslissing van 1 maart 2002 is deze
aanvraag afgewezen en is eiser in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor
bepaalde tijd met als doel: "toegelaten als minderjarige vreemdeling", met ingang van 29 mei
2001, geldig tot 29 mei 2002, welke vergunning laatstelijk is verlengd tot 1 juli 2003.

1.2 Op 12 november 2003 heeft eiser een aanvraag om verlenging van een verblijfsvergunning
regulier voor bepaalde tijd en wijziging van de beperking van "alleenstaande minderjarige
vreemdeling" in de beperking "voortgezet verblijf".

1.3 Bij beslissing van 20 juli 2004 is deze aanvraag afgewezen, waartegen eiser bezwaar heeft
ingediend. Bij beslissing van 28 april 2005 is het bezwaar gericht tegen de afwijzing van de
aanvraag ongegrond verklaard.

1.4 Bij uitspraak van 2 mei 2006 van deze rechtbank, zittingsplaats Utrecht (AWB 05/23779
en AWB 05/23780), is het beroep gericht tegen het besluit van 28 april 2005 gegrond
verklaard, het besluit vernietigd en het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen
afgewezen.

1.5 Op 12 juni 2006 is eiser gehoord door een ambtelijke commissie.

1.6 Bij beslissing van 11 augustus 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiser tegen zijn
besluit van 20 juli 2004 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen de beslissing van 11 augustus

zaaknummers: AWB-06/41823 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/41825 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 2

2006 beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.7 Eiser heeft de rechtbank tevens verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat uitzetting achterwege dient te blijven, totdat op het beroep is beslist.

1.8 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 10 mei 2007, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 In geschil is of eiser in aanmerking komt voor verlenging van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en wijziging van de beperking van "alleenstaande minderjarige vreemdeling" in de beperking "voortgezet verblijf".

2.2 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Eiser komt niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.51 Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Niet is gebleken dat van eiser wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden Nederland te verlaten, zodat er geen aanleiding is eiser conform artikel 3.52 Vb in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "voortgezet verblijf". Er is geen sprake van schending van het recht op privé-leven als bedoeld in artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). De door eiser genoemde bijzondere omstandigheden vormen ook in het artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) geen aanleiding om af te wijken van de beleidsregels en eiser in het bezit te stellen van een vergunning voor voortgezet verblijf.

2.3 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat verweerder niet met in achtname van hetgeen in de reeds vermelde uitspraak van 2 mei 2006 van deze rechtbank is bepaald een nieuw besluit op het bezwaar heeft genomen. Dat verweerder in het bestreden besluit maar liefst elf keer feiten en omstandigheden ten aanzien van Angola in plaats van in Guinee benoemt en beoordeelt getuigt van onzorgvuldige besluitvorming. Verweerder heeft artikel 8 EVRM niet mede in het kader van de bijzondere individuele feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 Vb beoordeeld. Verweerder heeft niet de op deze zaak betrekking hebbende omstandigheden aan haar oordeel ten grondslag gelegd en in onderlinge samenhang beoordeeld. Verweerder legt een te streng toetsingskader aan bij de beoordeling of eiser voor een vergunning op grond van artikel 3.52 Vb in aanmerking komt. Eiser is van mening dat wegens bijzondere feiten en omstandigheden van hem niet gevergd kan worden Nederland te verlaten. Het bestreden besluit is in strijd met de artikelen 3:4 en 3:46 Awb tot stand gekomen. De gevolgen van een verdenking van het plegen van een common delict zijn juist niet asielgerelateerd en dienen wel degelijk in de onderhavige belangenafweging bij de beoordeling van de aanspraken op een verblijfsvergunning op grond van artikel 3.52 Vb betrokken te worden.

De weigering om aan eiser voortgezet verblijf toe te staan is wel degelijk een inmenging op het recht op eerbiediging van zijn privé-leven ex artikel 8 EVRM welke inmenging niet gerechtvaardigd wordt.

2.4 Bij brief van 26 april 2007 heeft eiser de gronden van het beroep aangevuld en zich op het standpunt gesteld dat uit het toepasselijke beleid, thans neergelegd in hoofdstuk B2/10.2.4

zaaknummers: AWB 06/41823 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/41825 BEPTDN (voorlopige voorziening).

blad 3

Vreemdelingen-circulaire 2000 (Vc) (voorheen B2/13.2.4 Vc), naar voren komt dat zelfs indien inmenging plaatsvindt in het kader van een in het tweede lid van artikel 8 EVRM benoemde grond, beoordeeld dient te worden of de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving. Ten onrechte heeft verweerder dit beleid niet kenbaar getoetst in het besluit en niet conform dit beleid de aanvraag ingewilligd.

2.5 Ingevolge artikel 13 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning slechts ingewilligd, indien –voor zover hier van belang– internationale verplichtingen dan wel klemmende redenen van humanitaire aard daartoe nopen.

2.6 Ingevolge artikel 3.52 van het Vb kan in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 van het Vb, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, van de Wet heeft gehad en van wie het naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.7 Tussen partijen is niet in geschil is dat eiser op grond van artikel 3.51 Vb niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "voortgezet verblijf", omdat hij niet drie jaren in het bezit is geweest van een verblijfsvergunning onder de beperking "toegelaten als alleenstaande minderjarige vreemdeling".

2.8 In geschil is de omstandigheid of aan eiser op goede gronden op grond van artikel 3.52 Vb een verblijfsvergunning is onthouden.

2.9 De rechtbank heeft in haar uitspraak van 2 mei 2006 vastgesteld dat wat betreft de wijze waarop verweerder in bezwaar aan artikel 3.52 Vb heeft getoetst er geen sprake is geweest van een individuele toets van de door eiser aangevoerde omstandigheden. (...) "Verweerder heeft dan ook de individuele omstandigheden van eiser onvoldoende meegewogen bij de beoordeling of eiser ingevolge artikel 3.52 Vb in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning."

Inzake artikel 8 EVRM acht de rechtbank "de vooronderstelling van verweerder dat er hoe dan ook geen sprake kan zijn van een privé-leven van eiser en mogelijke inmenging daarin, onjuist. Verweerder heeft derhalve ten onrechte hetgeen eiser hieromtrent heeft aangevoerd in het kader van de bijzondere individuele omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 Vb, buiten beschouwing gelaten." (...) "Verweerder dient, met inachtneming van deze uitspraak, een nieuw besluit op bezwaar te nemen en daarbij te onderzoeken of eiser op grond van bijzondere individuele omstandigheden, mede in het licht van artikel 8 EVRM, in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voortgezet verblijf op grond van artikel 3.52 Vb."

2.10 De rechtbank ziet zich derhalve geplaatst voor de vraag of het bestreden besluit van verweerder in overeenstemming is met de uitspraak van deze rechtbank van 2 mei 2006.

2.11 Eiser voert aan dat wegens bijzondere feiten en omstandigheden van hem niet gevergd kan worden Nederland te verlaten. Hij woont reeds vijf jaar in Nederland, hij heeft in Nederland een opleiding gevolgd en is altijd een zeer gemotiveerde leerling geweest, maar lijdt nu onder de negatieve besluiten. Hij heeft een cursus Nederlands gevolgd en spreekt

zaaknummers: AWB 06/41823 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/41825 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 4

Nederlands op niveau 3. Eiser is in het Nederlands gehoord tijdens het gehoor door de ambtelijke commissie. In Nederland heeft eiser een groot sociaal netwerk opgebouwd. Hij voelt zich hier veilig en kan zich verder ontplooien. Er is geen sprake van criminele antecedenten. Eiser heeft ondanks een verblijf van vijftien jaren nauwelijks banden in Guinee. Hij heeft in Guinee geen familieleden. In Guinee heeft eiser geen opleiding gevolgd of werkervaring opgedaan. De in Nederland opgedane kennis is niet bruikbaar in Guinee nu hij deze kennis in het Nederlands heeft opgedaan en nog niet in het bezit is van het diploma. Daarbij komt dat uit pagina 29 van het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van oktober 2003 inzake Guinee blijkt dat de bevolking in armoedige sociaal-economische omstandigheden leeft. Bij terugkeer naar Guinee loopt eiser een groot risico om ter dood veroordeeld te worden wegens verdenking van brandstichting in een moskee.

2.12 Ten aanzien van eisers standpunt dat verweerders besluitvorming onzorgvuldig is geweest nu verweerder elf maal heeft getoetst aan de situatie in Angola in plaats van in Guinee, oordeelt de rechtbank dat verweerder zeer onzorgvuldig heeft gehandeld. De rechtbank beschouwt dit echter als een kennelijke verschrijving en eiser mag er van uitgaan dat feitelijk is getoetst aan de situatie in Guinee. De rechtbank ziet geen aanleiding het besluit op grond hiervan te vernietigen.

2.13 Ten aanzien van eisers standpunt dat verweerder heeft nagelaten, conform de uitspraak van 2 mei 2006, artikel 8 EVRM mede in het kader van de bijzondere individuele feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 Vb te beoordelen, overweegt de rechtbank als volgt. Uit het bestreden besluit, pagina 3, 7^e alinea, blijkt dat verweerder conform de uitspraak van 2 mei 2006, artikel 8 EVRM mede in het kader van de bijzondere individuele feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 3.52 Vb heeft beoordeeld. Het standpunt van verweerder neergelegd in paragraaf 3.5 van het verweerschrift, dat verweerder conform de uitspraak van 2 mei 2006 de door eiser aangevoerde individuele feiten en omstandigheden dient mee te wegen bij de toets aan artikel 8 EVRM, en dat verweerder dit ook heeft gedaan in het bestreden besluit, volgt de rechtbank dan ook niet.

2.14 Ten aanzien van eisers standpunt dat verweerder ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat niet is gebleken dat wegens bijzondere individuele omstandigheden van eiser niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat, overweegt de rechtbank als volgt.

2.15 Ingevolge het bepaalde in artikel 3.52 Vb is het aan verweerder om te oordelen of het van eiser wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat. De rechtbank dient deze toets terughoudend te verrichten. De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling dat verweerder een onjuiste toetsingsmaatstaf heeft aangelegd door te verlangen dat eiser aannemelijk maakt dat hij in de Nederlandse samenleving zodanig is geïntegreerd en de Guinese samenleving zozeer is ontvond dat zijn terugkeer in alle redelijkheid niet kan worden verlangd. Uit de omstandigheid dat eiser meer dan vijftien jaren in Guinee heeft gewoond heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat de banden met Guinee niet zijn verbroken. Bovendien acht de rechtbank van belang dat het uitgangspunt van het beleid inzake alleenstaande minderjarige vreemdelingen, zoals neergelegd in hoofdstuk C2/7.2 Vc, is dat ook ná verlening van de verblijfsvergunning het uitgangspunt blijft dat de alleenstaande minderjarige vreemdeling in beginsel moet terugkeren naar het land van herkomst.

2.16 Ten aanzien van het standpunt van eiser dat hij bij terugkeer naar Guinee het risico loopt om te worden geëxecuteerd, volgt de rechtbank eiser niet in diens standpunt dat

zaaknummers: AWB 06/41823 BEPTDN (beroepszaak)

AWB 06/41825 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 5

verweerder dit niet heeft getoetst in de asielprocedure. De rechtbank stelt vast dat eisers asielaanvraag bij beschikking van 1 maart 2002 is afgewezen. Eiser heeft tegen deze beslissing geen rechtsmiddel ingediend. In rechte is komen vast te staan dat er ten aanzien van eiser niet is gebleken van gronden in de zin van artikel 29 van de Vw die aanleiding geven tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, waarbij de verklaringen van eiser omtrent de gestelde-brandstichting zijn meegewogen.

2.17 Ten aanzien van het recht op eerbiediging van zijn privéleven op grond van artikel 8 EVRM en eisers beroep op een uitspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 6 februari 2003 in de zaak (JV 2003/102) en van 17 januari 2006 in de zaak (JV 2006/72) overweegt de rechtbank als volgt.

2.18 Ingevolge het eerste lid van artikel 8 EVRM heeft een ieder het recht op respect van zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie. Het tweede lid vervolgt dat geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.19 Zowel bij de vraag of sprake is van inmenging in de uitoefening van het recht op privéleven als bij de vraag of uit dit recht voor verweerder een positieve verplichting voortvloeit om eiser voortgezet verblijf toe te staan in Nederland, moet een 'fair balance' worden gezocht tussen de belangen van de Staat aan de ene kant en de belangen van de vreemdeling aan de andere kant. De Staat heeft daarbij een 'margin of appreciation'. Deze inmenging wordt door verweerder gerechtvaardigd geacht omdat het algemeen belang zwaarder weegt dan eisers persoonlijk belang. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder het algemeen belang boven het belang van eiser kunnen stellen. Weliswaar is in dit geval sprake van inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven als hiervoor bedoeld, maar deze inmenging is gerechtvaardigd in het belang van het economisch welzijn van Nederland, welk belang wordt bedoeld in het tweede lid van artikel 8 EVRM. Eisers standpunt dat hij geen enkele tegemoetkoming van overheidswege ontvangt en de inmenging derhalve niet gerechtvaardigd kan zijn op grond van het economisch welzijn, faalt. Verweerder heeft zich op goede gronden op het standpunt kunnen stellen - nader toegelicht in het verweerschrift - dat indien eiser wordt toegelaten hij wel recht zal krijgen op financiële vergoedingen van overheidswege, zoals bijstand, scholing en onderdak. De weigering om eiser hier te lande voortgezet verblijf toe te staan betekent derhalve geen schending van het privéleven als bedoeld in artikel 8 van het EVRM.

2.20 Eiser heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat uit het toepasselijke beleid, thans neergelegd in hoofdstuk B2/10.2.4 Vc (voorheen hoofdstuk B2/13.2.4 Vc) naar voren komt dat zelfs indien de inmenging plaatsvindt in het kader van een in het tweede lid van artikel 8 EVRM benoemde grond, beoordeeld dient te worden of de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving. Louter een verwijzing naar de belangenafweging die gemaakt is ten aanzien van de toetsing aan het nationale beleid en de nationale regelgeving, volstaat niet. Er kan sprake zijn van andere factoren op grond waarvan toch in het voortgezet verblijf dient te worden berust. Hierbij zijn met name de banden in Nederland ten aanzien van familie, sociaal leven, genoten opleiding, werkervaring, beheersing van de taal ten opzichte van de banden met het land van herkomst van belang. Ten onrechte heeft verweerder dit beleid niet kenbaar

zaaknummers: AWB 06/41823 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/41825 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 6

getoetst in het besluit en niet conform dit beleid de aanvraag ingewilligd, aldus eiser. De rechtbank volgt dit standpunt van eiser niet, nu uit het toepasselijke beleid valt af te leiden dat de vraag of inmenging gerechtvaardigd is in een democratische samenleving en de daarbij behorende criteria zien op de vraag of sprake is van schending van het recht op familie- of gezinsleven en niet op schending van het privéleven. De grief van eiser dat de door verweerder gemaakte belangenafweging niet conform het beleid is geschied faalt derhalve.

2.21 Het beroep van eiser op de hierboven genoemde uitspraken van het EHRM van 6 februari 2003 en van 17 januari 2006 faalt, aangezien het feitencomplex in deze zaken niet overeenkomt met de zaak van eiser.

2.22 Aangezien ook overigens geen aanleiding bestaat om te oordelen dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven, wordt het beroep ongegrond verklaard.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.23 Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen grond meer voor het treffen van de verzochte voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van het beroep en de voorlopige voorziening

2.24 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

zaaknummers: AWB 06/41823 BEPTDN (beroepszaak)
AWB 06/41825 BEPTDN (voorlopige voorziening)

blad 7

Beslissing

De rechtbank:

Ten aanzien van de hoofdzaak:

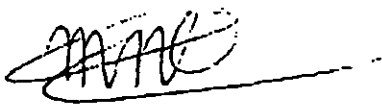
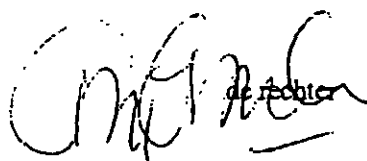
verklaart het beroep ongegrond.

De voorzieningenrechter:

Ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.M. Dijksterhuis, lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, tevens voorzieningenrechter, en uitgesproken in het openbaar op 26 juli 2007, in tegenwoordigheid van mr. M.M. van Luijk-Salomons als griffier.

de griffier
de rechter

afschrift verzonden op: 27 JUL 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Tegen deze uitspraak staat, voorzover die betreft het verzoek om een voorlopige voorziening, ingevolge artikel 37, tweede lid, aanhef en onder d, Wet op de Raad van State geen hoger beroep open.

PIETERS
ADVOCATEN

mr. G.J. Dijkman
Mw. mr. J.A. Pieters
mr. A.P. van Stralen
Mw. mr. L.M. Straver

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 's-Gravenhage

Tevens per fax: 070 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 AUG 2007	
ZAAKNR.	200706079
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Belteft :
Uw kenmerk : Nieuwe zaak hoger beroep regulier
Griffierechten s.v.p. in rekening courant gemachtigde boeken
Ons kenmerk : 04106ST

Utrecht, 24 augustus 2007

Hoger beroep Vreemdelingenzaken

De heer hierna te noemen appellant, geboren op van Guineese nationaliteit, wonende te domicilie kiezende te Utrecht aan de Kruisstraat 307 (Postbus 13017, 3507 LA) ten kantore van de advocaat mevrouw mr. L.M. Straver, die hierbij verklaart te dezer zake bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd door de heer tot het instellen van dit hoger beroep en als zodanig in deze procedure zal optreden.

Hierbij stelt appellant hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht van 26 juli 2007 (Awb 06 / 41823), waarbij zijn beroep tegen de ongegrond verklaring van het bezwaar van 11 augustus 2006 tegen de afwijzing van de aanvraag wijziging beperking verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling' in 'voortgezet verblijf' en verlenging van de geldigheidsduur daarvan, ongegrond is verklaard. Deze uitspraak is op 27 juli 2007 aan de gemachtigde van appellant per aangetekende post verstuurd. Een afschrift van de uitspraak is bijgevoegd.

Appellant dient tegen de aangevallen uitspraak de volgende grieven in:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het verzoek om de zaak te heropenen niet ingewilligd.

Toelichting

Het onderzoek is na afloop van de zitting op 10 mei 2007 gesloten. Op 21 juni 2007 heeft de rechtbank de gemachtigde van appellant bericht dat de termijn voor het doen van een uitspraak met maximaal zes weken wordt verlengd. Rond 20 juli 2007 ontvangt de

Postbus 13017, 3507 LA Utrecht

Kruisstraat 307, 3581 GK Utrecht

Telefoon 030-2716665, Fax 030-2716672

E-mail: info@pietersadvocaten.nl, www.pietersadvocaten.nl

gemachtigde van de Directie Vreemdelingenbeleid in een andere zaak de brief van deze directie van 28 juni 2007 aan de Tweede Kamer. Hierin worden een aantal wijzigingen in de Vc opgenomen inzake de toetsing aan art. 8 EVRM als gevolg van een aantal uitspraken van het EHRM (genoemd worden

en. Aangezien een en ander betekent dat verweerder geen juiste toepassing heeft gegeven aan art. 8 EVRM in de beschikking op bezwaar van 11 augustus 2006 – terwijl dit op grond van de reeds bekende uitspraken van het EHRM wel zou hebben moeten – en evenmin ter zitting op 10 mei 2007 deze informatie aan de rechtbank en aan appellant heeft verstrekt, heeft appellant op 25 juli 2007 de rechtbank verzocht het onderzoek op grond van art. 8:68 lid 1 Awb te heropenen. Dit onderzoek is immers, naar nu is gebleken, onvolledig geweest. Ten onrechte heeft de rechtbank dit verzoek – overigens eerst in het begeleidend schrijven bij de uitspraak – afgewezen. De rechtbank heeft de relevantie van de brief van 28 juni 2007 voor de onderhavige procedure niet onderkend.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank geen gevolgen verbonden aan haar overweging zoals neergelegd in rechtsoverweging 2.12 waarin zij oordeelt dat verweerder zeer onzorgvuldig heeft gehandeld door in het bestreden besluit elf maal te toetsen aan de situatie in Angola in plaats van in Guinee. Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.13 evenmin gevolgen verbonden aan haar oordeel dat zij het standpunt van verweerder zoals neergelegd in paragraaf 3.5 van het verweerschrift, dat verweerder conform de uitspraak van 2 mei 2006 de door eiser aangevoerde individuele feiten en omstandigheden dient mee te wegen bij de toets aan art. 8 EVRM, en dat verweerder dit ook heeft gedaan in het bestreden besluit. De rechtbank miskent dat verweerder niet conform de uitspraak van 2 mei 2006 op het bezwaar heeft besloten.

Toelichting:

In het besluit van 10 augustus 2006 heeft verweerder elf maal de situatie in Angola getoetst in plaats van die in Guinee. Om deze reden heeft appellant betoogd dat het besluit wegens strijd met art. 3:2 Awb behoort te worden vernietigd. Hoewel de rechtbank van oordeel is dat verweerder zeer onzorgvuldig heeft gehandeld, verbindt zij hieraan ten onrechte geen gevolgen. Een dergelijke vaststelling behoort te leiden tot gegronde verklaring van het beroep. Appellant meent dat de rechtbank ten onrechte heeft beoordeeld of deze constatering (zeer onzorgvuldig handelen) al dan niet tot vernietiging van het besluit hoeft te leiden. Juist vanwege het grote aantal foutieve beoordelingen (11 maal Angola in plaats van Guinee), mag dit niet afgedaan worden als zijnde kennelijke verschrijvingen.

De rechtbank stelt voorts vast dat verweerder in het verweerschrift kennelijk een andere stellingname inneemt dan in het bestreden besluit van 10 augustus 2006, doch verbindt hieraan ten onrechte geen gevolgen. Het bestreden besluit zou wegens een motiveringsgebrek behoren te worden vernietigd. Ook leest de rechtbank naar de mening van appellant het bestreden besluit niet juist door te verwijzen naar de 7^e alinea van pagina 3. In de 6^e alinea wordt namelijk door verweerder gesteld dat de onderhavige aanvraag enkel is getoetst aan de voorwaarden die gelden voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met verblijf als 'amv' en 'voortgezet verblijf'.

PIETERS ADVOCATEN**Grief 3**

Ten onrechte is de rechtbank in rechtsoverweging 2.15 van oordeel dat verweerder geen onjuiste toetsingsmaatstaf heeft aangelegd door te verlangen dat eiser aannemelijk maakt dat hij in de Nederlandse samenleving zodanig is geïntegreerd en de Guinese samenleving zodanig is ontwend, dat zijn terugkeer in alle redelijkheid niet kan worden verlangd. Ten onrechte is de rechtbank van oordeel dat uit de omstandigheid dat eiser meer dan vijftien jaren in Guinee heeft gewoond in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat de banden met Guinee niet zijn verbroken.

Toelichting

Art. 3.52 Vb behelst de wettelijke mogelijkheid om op grond van klemmende redenen van humanitaire aard voortgezet verblijf toe te staan. Er dient een integrale afweging van alle in aanmerking komende belangen plaats te vinden. De interpretatie die verweerder in de uitvoeringspraktijk aan art. 3.52 Vb geeft, is te restrictief. Art. 3.52 Vb spreekt immers over de vraag of in redelijkheid van de vreemdeling, gelet op bijzondere feiten en omstandigheden, terugkeer naar het land van herkomst gevergd kan worden. Appellant heeft betoogd dat hij op alle relevante vlakken (integratie, beheersing taal, gevoel van veiligheid, sociaal netwerk, opleiding, werkervaring) veel meer banden heeft met Nederland dan met Guinee. De rechtbank behoort geen doorslaggevend belang te hechten aan het aantal jaren dat appellant in Guinee heeft verbleven, doch het verblijf daar en in Nederland inhoudelijk te wegen op grond van de banden die de vreemdeling met beide landen heeft.

Grief 4

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.16 geoordeeld dat zij eiser niet volgt in zijn stelling inhoudende dat verweerder dit niet heeft getoetst in de asielpcedure. De rechtbank miskent dat appellant daarenboven heeft gesteld dat verweerder dit aspect in het kader van de belangenafweging ex art. 3.52 Vb had behoren te betrekken.

Toelichting

In het voornemen is door verweerder gesteld dat de door appellant naar voren gebrachte feiten worden gekwalificeerd als vervolging voor een commun delict, waardoor deze feiten niet in het kader van art. 29 lid 1 onder a Vw kunnen worden betrokken. Vervolgens heeft appellant in de onderhavige procedure naar voren gebracht dat verweerder in het kader van de belangenafweging ex art. 3.52 Vb het feit dat hij vreest voor de doodstraf bij terugkeer naar Guinee behoort te betrekken. Verweerder heeft appellant echter verwezen naar de mogelijkheid van het indienen van een hasa en dit feit niet betrokken bij de beoordeling van de aanvraag in de onderhavige procedure. Appellant meent dat verweerder zulks ten onrechte heeft gedaan en dat de rechtbank dit niet heeft onderkend.

PIETERS ADVOCATEN

Grief 5

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.19 overwogen dat weliswaar sprake is van inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven in de zin van art. 8 EVRM, maar dat deze inmenging gerechtvaardigd is in het belang van het economisch welzijn van Nederland.

Toelichting

Appellant heeft in beroep betoogd dat verweerder zijn in het besluit van 10 augustus 2006 ingenomen stelling, namelijk dat inmenging gerechtvaardigd is in het belang van het economisch welzijn van Nederland, in het geheel niet heeft onderbouwd. Bovenal heeft hij naar voren gebracht dat appellant thans geen enkele inkomsten van overheidswege geniet (zijn leefgeld is wegens het bereiken van de 18-jarige leeftijd beëindigd). Eerst in het verweerschrift stelt verweerder dat appellant na toelating recht zal krijgen op financiële vergoedingen van overheidswege, zoals bijstand, scholing en onderdak. Appellant heeft ter zitting van 10 mei 2007 betoogd dat deze motivering tardief is verstrekt. Ten onrechte heeft de rechtbank deze motivering betrokken bij de beoordeling van het beroep. In ieder geval is het vanwege het speculatieve karakter alsmede het feit dat een dergelijke aanname voor iedere toe te laten vreemdeling geldt, niet toelaatbaar om deze grond van art. 8 lid 2 EVRM in deze zaak van toepassing te achten.

Grief 6

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging 2.19 ongemotiveerd geoordeeld dat in het kader van art. 8 EVRM verweerder het algemeen belang boven het belang van eiser heeft kunnen stellen. Ten onrechte stelt de rechtbank in rechtsoverweging 2.20 dat de grief van eiser dat de door verweerder gemaakte belangenafweging niet conform het beleid is geschied faalt, omdat de behorende criteria zouden zien op het recht op respect voor het familie- en gezinsleven en niet op het privéleven.

Toelichting

Appellant heeft zich in deze procedure op het standpunt gesteld dat de inmenging op het recht op respect op zijn privéleven niet bij wet is voorzien op één van de in lid 2 genoemde limitatieve gronden en evenmin noodzakelijk is in een democratische samenleving. Het bestreden besluit maakt namelijk geen afdoende gemotiveerde belangenafweging ten aanzien van de vraag of de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving. Een verwijzing naar hetgeen omtrent art. 3.52 Vb is opgenomen, mag bij een toets ex art. 8 EVRM niet volstaan. Een en ander klemmt temeer nu appellant zich heeft beroepen op jurisprudentie van het EHRM in onder meer de zaak *Lehtonen* (48321/99) en *Lehtonen* (60654/00) en *Lehtonen* (58822/00) bij een zeer langdurig verblijf in Letland, maakt niet dat er geen sprake is van schending van art. 8 EVRM wegens het recht op respect voor het privéleven indien de

PIETERS ADVOCATEN

betreffende vreemdeling er minder lang, zoals in de onderhavige procedure zes jaren, verblijft. Het gaat immers om een integrale belangenafweging waarbij de banden over en weer beoordeeld dienen te worden. Voor de juistheid van zijn betoog heeft appellant gewezen op het beleid zoals neergelegd in Vc B2/10.2.4. Het is niet juist dat hierin louter factoren ten aanzien van familie- en gezinsleven zijn opgenomen. De factoren die zien op eerbiediging van het privéleven zijn onder meer de banden ten aanzien van werk, opleiding, sociaal netwerk en beheersing van de taal. Verweerder heeft daarom ten onrecht niet conform het beleid een belangenafweging gemaakt. Art. 8 EVRM is in de onderhavige procedure wel degelijk geschonden. Ten onrechte heeft de rechtbank zulks niet geconcludeerd.

Redenen waarom:

De heer Alimou Diallo zich thans wendt tot Uw Afdeling met het eerbiedig verzoek om het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht, van 26 juli 2007 Awb 06 / 41825) te vernietigen, het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren, het besluit van verweerder van 10 augustus 2006 te vernietigen en verweerder te veroordelen in de proceskosten.

't Welk doende enz.

Gemachtigde,
L.M. Straver

